

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 265.832 van 25 februari 2026
in de zaak A. 246.692/IX-10.850**

In zake: G.B.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Geert Michiels en Alexander Roosen
kantoor houdend te 2300 Turnhout
Parklaan 126 bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Vanpraet
kantoor houdend te 8820 Torhout
Oostendestraat 306a
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp

1. De verzoekschriften, ingediend op 10 december 2025, strekken tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de voorzitter van het directiecomité van de federale overheidsdienst Justitie van 8 augustus 2025, waarbij verzoeker als ongewettigd afwezig wordt beschouwd en in non-activiteit wordt gezet vanaf 25 februari 2025 tot aan de datum van werkhervatting en waarbij de wedde van verzoeker evenredig wordt verminderd met de duur van de ongewettigde afwezigheid en hij geen aanspraak kan maken op een bevordering of een bevordering in de weddeschaal.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 17 december 2025 werd de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring op grond van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 17, § 4, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2026.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Claes, die *loco* advocaten Geert Michiels en Alexander Roosen verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jürgen Vanpraet, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure – ontvankelijkheid ratione temporis

3. In het auditorsverslag wordt ambtshalve de verwerping van het beroep voorgesteld wegens laattijdigheid. Omdat het onderzoek en de beoordeling van die exceptie volgens het auditoraat slechts een kort debat vereisen zoals bedoeld in artikel 93, eerste lid, RvS-Wet, is in die zin onverwijld het verslag over het beroep tot nietigverklaring neergelegd. Luidens artikel 93, vijfde lid, RvS-Wet “wordt de zaak definitief beslecht”, indien de Raad “het eens is met de conclusies van het verslag”.

4. Op 15 oktober 2025 diende verzoeker een eerste maal een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in van dezelfde thans bestreden beslissing (zaak bekend onder rolnummer A. 246.133/IX-10.758). Die zaak gaf aanleiding tot een tussenarrest nr. 265.214 van 17 december 2025, waarbij de schorsing werd verworpen bij gebrek aan spoedeisendheid. Dat annulatieberoep is thans nog hangende.

5. Thans vordert verzoeker voor een tweede maal de nietigverklaring (en de schorsing) van dezelfde beslissing, met een nieuw annulatieberoep, dat daarom ook onder een afzonderlijk rolnummer is ingeschreven op de rol.

6. De bestreden beslissing dateert van 8 augustus 2025 en werd op dinsdag 12 augustus 2025 verstuurd met een aangetekende brief met ontvangstmelding naar zowel het domicilieadres van verzoeker als het door verzoeker doorgegeven verblijfadres. Uit de gegevens van bpost die verzoeker voorlegt, blijkt dat hij die brieven heeft afgehaald in het postkantoor op 27 en 28 augustus 2025.

7. In het voormelde tussenarrest nr. 265.214 heeft de Raad voorlopig aangenomen dat de eerste dag van de beroepstermijn de dag is volgend op de afhaling. De verwerende partij betwist zulks en betoogt dat de afwezigheid van verzoeker op het ogenblik van aanbidding van de zending gelijkgesteld moet

worden met de weigering ervan en dat de verjaringstermijn de eropvolgende dag ingaat.

Voor de oplossing van de huidige zaak, hoeft hierover geen definitief standpunt te worden ingenomen. Zelfs indien rekening wordt gehouden met de voor verzoeker méést gunstige aanvang van de beroepstermijn – 29 augustus 2025 – is het beroep op 10 december 2025 immers nog steeds ruim zes weken buiten die termijn van zestig dagen ingesteld.

8. Verzoeker beroept zich vergeefs op artikel 19, tweede lid, RvS-Wet, dat bepaalt dat de beroepstermijn maar begint te lopen vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de beslissing indien de betekening van de akte of van de beslissing met individuele strekking niet de beroepsmogelijkheid, de vormvoorschriften en de termijn vermeldt.

De bestreden beslissing vermeldt immers het volgende:

“Overeenkomstig de procedurevoorschriften bepaald in de Gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan binnen de 60 dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing, per aangetekende brief, beroep worden aangetekend bij de Raad van State, afdeling Administratie, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel.”

Hiermee heeft de verwerende partij zich gekweten van de op haar rustende verplichting om de beroepsmogelijkheden te vermelden. Er wordt duidelijk aangegeven dat beroep kan worden “aangetekend” bij de Raad van State, wat de vormvoorschriften zijn – namelijk een aangetekende brief – en wat de termijn is – zestig dagen. Dat er in de kennisgeving sprake is van de afdeling “Administratie” en niet van de afdeling Bestuursrechtspraak – en dat overigens ook de onvermeld gebleven mogelijkheid van een elektronische procesvoering bestaat – is niet relevant en doet niet ter zake. Feit is dat vermeld wordt dat beroep moet worden aangetekend bij de Raad van State, waarvan ook de juiste adresgegevens worden vermeld, hetgeen op zich volstaat.

9. Het beroep is laattijdig ingesteld en bijgevolg onontvankelijk, hetgeen desnoods ambtshalve dient te worden vastgesteld.

Het auditoraat heeft terecht gemeend dat een kort debat volstaat om het geschil op te lossen.

IV. Vordering tot schorsing

10. De vordering tot schorsing, die een bijzaak is van het beroep tot nietigverklaring, volgt hetzelfde lot.

V. Kosten

11. Verzoeker vraagt om de kosten van deze procedure ten laste te leggen van de verwerende partij, omdat de door hem bestreden beslissing is ingetrokken bij beslissing van de voorzitter van het directiecomité van 23 januari 2026.

12. Dit verzoek kan in de concrete omstandigheden van deze zaak niet worden bijgevalen.

In de eerste plaats is de thans bestreden beslissing niet zomaar ingetrokken, maar is ze bij dezelfde beslissing vervangen door een nieuwe beslissing waarbij verzoeker in non-activiteit wordt gezet van 25 februari 2025 tot 5 mei 2025. Bij de sluiting van het debat in de huidige zaak was de beroepstermijn om die nieuwe beslissing van 23 januari 2026 aan te vechten nog niet verstreken, zodat de intrekking nog niet definitief is.

Voorts blijkt uit de stukken die aan de Raad zijn voorgelegd dat de verwerende partij tot een nieuwe besluitvorming is gekomen, onafhankelijk van het instellen door verzoeker van zijn tweede beroep, maar wel in het kader van zijn eerste procedure.

In die omstandigheden kan het manifest laattijdig instellen door verzoeker van een tweede beroep – dat bovendien dezelfde middelen bevat als het eerste beroep – geen reden zijn om de verwerende partij de kosten hiervan te laten dragen.

13. Verzoeker wenst de door hem verschuldigde rechtsplegingsvergoeding herleid te zien worden tot het minimumbedrag. Hij werkt dit verzoek echter niet uit in functie van de criteria die luidens artikel 30/1, § 2, eerste lid, RvS-Wet daarbij in rekening moeten worden gebracht. Ook deze vraag wordt niet bijgevallen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op vijftwintig februari tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren